

ДИРИГЕНТЪТ ДАВА ОГЪНЯ НА ИЗПЪЛНЕНИЕТО

Димитър Стойков

Диригентът Деян Павлов от половин година е главен диригент на Плевенска филхармония. Той застана на диригентския пулт след внезапно отишлият си от този свят Цанко Делибозов. За краткото време, откакто работи с нашия оркестър и общинския хор „Гена Димитрова“, публиката успя да види едно ново лице на творческата формация.

По-атрактивни, комуникативни и изискани бяха изпълненията на състава и това безспорно привлече повече публика в зала „Катя Попова“. В края на пролетния сезон разговаряхме с маестро Павлов.

- **Господин Павлов, след половин година като главен диригент на Плевенската филхармония как оценявате ситуацията с изявиите на оркестъра, плевенската публика и условията за работа?**
- Първият ми концерт беше през януари, а от 1ви февруари съм назначен на постоянна работа. Да чукам на дърво, както се казва, нещата вървят добре. Според мен публиката е много топла и приема добре нашите изяви. Разбирам се с оркестъра, разбирам се с хора, правим хубави неща, хубави спектакли, хубави концерти и публиката ни възприема много топло. Много се радваме, когато публиката ни аплодира и ръкопляска сърдечно и продължително, защото досега това се случваше винаги на нашите изпълнения.
- **Вие представяте самите концерти по нетрадиционен начин - това помага ли?**
- Обикновеният слушател не е напълно подготвен за сериозната музика, за това, което ще чуе. Аз се стремя да го подготвя леко, което е нещо и като въведение, като лектория... Публиката тогава става съпричастна на това, което правим.
- **Това Ваша практика и методика ли е?**
- Като млад музикант, когато започвах да уча дирижиране през 1983 година, имаше едни лектории по телевизията на Ленард Бърнстейн за класическата музика. Тогава разбрах, че публиката задължително

има нужда от малко говорене. Щом като Бърнстейн може да изнася лектории за класическата музика с Нюйоркската филхармония, защо и ние да не го правим. Така че от там съм взел този модел. И мисля, че не бъркам. Където и да отида да дирижирам и представям по този начин нещата с класическите произведения, публиката много топло приема подобна форма. В интерес на истината желая и да говоря и емоционално да дирижирам, да има емоция, защото диригентът понякога дава огъна на изпълнението. А огъна на изпълнението идва от емоцията. Музика без емоция не хваща нито оркестъра, нито слушателя. Когато има емоция оркестъра свири с много хъс. И мисля, че не бъркам, защото все повече публика идва на нашите концерти. Искам моите концерти да са знак за качество.

- **Коя е най-успешната година в кариерата Ви?**

- Какво да Ви кажа....всяка кариера е едно натрупване. Ето вече двайсет и шест години имам в кариерата си. Бях диригент на Русенска филхармония и операта, диригент на Симфоничния оркестър и оперетния театър в Пазарджик, след това в операта в Пловдив и в София. Сега съм главен диригент на Плевенска филхармония и съм благодарен на съдбата, че стана така- кариерата ми да се развива във възходяща линия. И смятам, че това, което зависи от мен го правя.

- **Какви са следващите изяви на Плевенската филхармония?**

- След участието в Салон на изкуствата в НДК с Малка тържествена меса от Росини тази седмица , във вторник, на 24ти ще отбележим 100-годишнината от рождението на световния бас Борис Христов с концертно изпълнение на арии, дуети и хорове от операта „Набуко“ от Верди в художествената галерия „Илия Бешков“. Подготвили сме в програмата на спектакъла и отпечатването на либретото на операта, което ще допринесе за по-пълноценното възприемане на творбата. А изпълнители ще бъдат лауреатите на конкурса „Борис Христов“ и степендианти на академията „Борис Христов“: Елена Баръмова-солистка на Старозагорска опера и Александър Носиков, който е плевенчанин. Публиката ще чуе и може би най-добрият баритон в момента у нас – проф. Нико Исаков. С това ще завършим и сезона. Другите идеи ще дойдат през есента, не искам от сега да ги обявявам.

- **Какво е удовлетворението Ви от професията?**

- Когато станат хубави нещата с оркестъра и хора, това ме прави щастлив. Защото аз обичам много музиката. Второ - искам чрез моето дирижиране да изразя своето отношение към живота и към музиката. Това ме удовлетворява напълно... Във взаимоотношението диригент и оркестър е като любовта и в брака – има химия. Мисля, че с Плевенската филхармония тази химия се получи. Аз съм наследствен музикант – моята майка и баща са музиканти, дъщеря ми също е музикант, така че съм свързан силно с музиката.
- **Най – важният урок за един музикант?**
- Работа!
- **Желанието Ви в бъдеще?**
- Най-откровено – да продължа да работя с Плевенска филхармония. Да направим още много хубави концерти и публиката да се убеди, че на нашите изяви е интересно и тя идва с все по-голям апломб. В тези трудни времена има известен отлив от класическата музика. Аз обаче смятам, че с нашите популярни концерти и програми ще ги убедим и ще я задържим. У нас в България има много сериозни традиции в класическата музика. Затова тя има бъдеще. Имаме много добре подготвени музиканти. Имам сентенция на тази тема: любовта, музиката и животът са неразривно свързани.